

Nr 933

Av fru Heurlin, *angående granskningen av läromedel i sexualkunskap.*

(Lika lydande med motion nr 743 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts kungörelse om granskning av vissa läroböcker (SFS 1948:613) står bland annat: »Med lärobok förstås i denna kungörelse tryckalster av nedan angivna slag, som äro avsedda att, sedan de i därför stadgad ordning antagits, åläggas eleverna till användning vid undervisningen, nämligen — — —»

Med lärobok förstås alltså viss litteratur, nämligen sådan som efter att ha antagits i stadgad ordning åläggs eleverna till användning vid undervisningen. Därav följer att övriga läromedel icke är underkastade dylik granskning.

I skolöverstyrelsens nu gällande handledning för undervisningen i sexualkunskap anföres bland annat: »Undervisningen måste allvarligt hävda den uppfattningen, att avhållsamhet från sexuellt samliv under uppväxtåren är det enda skolan med gott samvete kan rekommendera. Den skänker den enskilde de största utsikterna att senare kunna utnyttja sina möjligheter till personlig lycka.»

Under de senaste åren har litteratur i sexualkunskap kommit till, vilken har ett innehåll som icke står i överensstämmelse med handledningens målsättning.

Sålund anföres i boken »Samspel» — riktad till bl. a. trettonåringar — bland annat: »De flesta människor startar ett sexuellt samliv därför att de tycker om varandra och dras till varandra. Somliga börjar tidigt — i de lägre tonåren — medan det för andra inte känns naturligt förrän senare. Man kan inte säga att det ena är rätt och det andra fel. Det finns inga färdigklippta mönster, efter vilka alla kan leva. Man får försöka förlita sig på sitt eget huvud.»

Det är uppenbarligen helt otillfredsställande att, på grund av den förutnämnda bestämmelsens utformning, läromedel kan förekomma som strider mot gällande handledning, eftersom det ankommer på vederbörande skolstyrelse att avgöra beträffande alla läromedel, som icke är läroböcker i kungörelsens mening.

Med hänsyn till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte uttala att sådana bestämmelser bör meddelas att samtliga läromedel i sexualkunskap blir föremål för granskning av statens läroboksnämnd.

Stockholm den 26 januari 1968

Dagmar Heurlin (h)
